

PÄÄKIRJOITUS

Kantajat, olkaa hyvät!

Seurakuntapappina kuulin usein nuo sanat: Kantajat, olkaa hyvät! Siunaus oli päättymässä ja siirryttiin viimeiselle matkalle.

Sanat ovat jääneet mieleeni, koska ne koskevat monia muitakin tilanteita!

Viime aikoina olen saanut kuulla useista sairaustapauksista. Monet ihmiset, osa ystäviäni, ovat sairastuneet vakaviin sairauksiin. Rukoilen päivittäin heidän puolestaan, koska se auttaa minua kantamaan ja käsittelemään näitä vaikeita asioita.

Olen huomannut, että ihmiset suhtautuvat hyvin eri tavalla toisten sairauksiin. Toiset ovat erittäin empaattisia ja käyttäytyvät ikään kuin sairaus koskisi heitä itseään. Toiset taas sanovat että ”toivottavasti hän saa voimia, niin että hän jaksaa elää sairautensa kanssa.”

Tietenkin on niin, että on saatava voimia jaksakseen elää sairautensa kanssa. Jokin minussa kuitenkin kapinoi ja protestoi.

Miksemme voi sopia siitä, että ruukoillaan Jumalaa parantamaan heidät? En halua olla mikään helppoheikki. Ymmärrän, että sairaus ja kärsimys kuuluvat elämään. Mutta kun sairaus iskee, miksi luovumme siitä oikeudesta, joka meillä Jumalan lapsina on?

Markuksen evankeliumin toisessa luvussa kerrotaan halvaantuneesta. Häntä kantamassa oli neljä miestä. Heillä oli suuria vaikeuksia, koska paikalla oli paljon väkeä. He eivät päässeet Jeesuksen eteen. Teksti kertoo: ”Silloin he purkivat katon siltä kohden, missä Jeesus oli, ja aukon tehtyään laskivat siitä alas vuodematon, jolla halvaantunut makasi.” Aikailailla huomiota herättävä tapaus!

Mutta sitten sanotaan jotain sellaista, mitä en ikinä voi unohtaa: ”Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: ”Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.”

Hyvillä ystävilläkin olisi ollut syynsä luopua koko hankkeesta aina uusien vaikeuksien edessä. Mutta nuo kantajat olivat tosissaan. He eivät luovuttaneet.

Kerrotaan, että Jeesus näki ”heidän uskonsa”.

Kun oma usko on kuin hiipuva liekki, Hän ei sitä sammuta.

He ovat jääneet mieleeni, nuo kantajat. Tänäkin päivänä pitää sanoa: kantajat, olkaa hyvät! Tarvitaan nimenomaan sellaisia kantajia, jotka ovat tosissaan. Jotka uskovat silloinkin, kun oma usko on koe-tuksella.

Jokaisen tuttavapiirissä lienee paljon sairaita tai muita elämässään kolhun saa-

neita. Kantajia tarvitaan. Monet tämän lehden lukijoistakin saattavat tarvita kantajia, jotka kantavat heitä Jeesuksen eteen.

STI:n työssä riittää haasteita. Vaikeassa kirkollisessa vaiheessa ja kiristyvässä taloudellisessa tilanteessa STI:n työ onnistuu vain, jos Jumala antaa meille riittävästi kantajia. Silloin Jeesus näkee heidän uskonsa,

parantaa meidät ja antaa meille syntimme anteeksi, niin että Jumala saa käyttää STI:n työtä siunaukseksi ja rakennukseksi.

9.2.2009
Henrik Perret

STI:n opiskelijoiden hartauselämään kuuluu rukoushetki päiväkahvien yhteydessä. Varsin monet opiskelijat tulevat opintojensa lomassa piipahtamaan STI:ssä myös muulloin kuin luentojen takia. Samalla syntyy innokkaita teologisia keskusteluja ajankohtaisista aiheista.